

Медвідь Я. – студент

Науковий керівник: к. е. н., доц.

О. Замора

ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»

м. Бережани, Україна

Ефективність розвитку галузі садівництва

Підвищення ефективності виробництва плодово-ягідної продукції на основі впровадження інноваційних технологій є одним із важливих завдань розвитку аграрного сектора економіки України.

У промисловому садівницькому комплексі країни повинна вдосконалюватися система фінансово-кредитного забезпечення, запроваджуватися елементи спеціального податкового регулювання інноваційної діяльності. Останнім часом розвивається та впроваджується програма по селекції, яка дасть можливість безпосередньо впроваджувати новітні технології виробництва плодів і ягід та спрямовувати частину вільних коштів на наукові розробки. Розвиток приватної власності направлений на стимулювання інноваційної діяльності та сприяння масштабному впровадженню досягнень науково-технічного прогресу та інноваційних технологій.

Завдяки пріоритетній направленості політики держави на розвиток великотоварного виробництва у галузі промислового садівництва значною мірою вдалося зберегти цілісність спеціалізованих садівницьких комплексів. Це також повинно сприяти впровадженню новітніх технологій у виробництво [1].

Виникає необхідність проведення гнучкої кредитної політики в галузі промислового садівництва: застосування пільгових кредитів з відсотковою ставкою, що нижча від комерційної на 5–10 %, а також використання безвідсоткових інноваційних позик. Доцільним є введення поряд з безвідсотковим інноваційним кредитом пільгового кредиту, який також стимулював би закладання насаджень вже освоєними технологіями. При цьому позичальник повинен оплатити не менше 30 % вартості проекту. Для промислового садівництва термін повернення коштів по інноваційних кредитах, що надаються на три роки, може бути більшим (5–10 років), що забезпечує окупність саду.

Необхідність створення у галузі промислового садівництва спеціалізованих інноваційних фондів, однією із функцій яких є вирішення питань по закладці насаджень садів і ягідників. Вдосконалення інноваційних процесів у садівницькій галузі може бути досягнуто шляхом реалізації низки заходів.

На галузевому рівні і у сфері наукової діяльності до них відносяться:

- спрямування системи організації наукових досліджень до вимог товаровиробників в умовах ринкових відносин;
- для вирішення питань інноваційної політики на базі районних та обласних державних адміністрацій необхідно залучити провідних фахівців галузі, науки, освіти, фінансів, економіки;
- впровадження нових технологій виробництва продукції промислового садівництва через філії інноваційного фонду;
- надання допомоги та підтримки виробникам садівницької продукції при дотриманні ними міжнародних стандартів;
- адаптація обліку і звітності підприємств до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, систематизація і приведення до єдиного стандарту статистичної і бухгалтерської інформації та звітності;
- розподіл державних коштів та фінансування наукових досліджень у промисловому садівництві, яким надано статус пріоритетних;
- використання сучасних інформаційних систем і засобів у інноваційній діяльності для створення системи моніторингу;

- організація моніторингу нововведень у регіоні;
- активізація діяльності дорадчих служб [2].

На рівні підприємств найбільше значення мають:

- забезпечення швидкого реагування виробництва на зміни попиту і пропозиції на ринку економії енергоресурсів і зниження витрат через розробку та впровадження принципів інноваційного менеджменту;
- розробка програми реалізації інновацій на близьку та віддалену перспективу;
- активізація ринкових стратегій розвитку.

Основними напрямками розвитку галузі промислового садівництва нами визначені: поліпшення використання матеріальної бази, забезпечення внутрішнього продовольчого ринку високоякісною садівницькою продукцією, розширення її асортименту, вихід на зовнішні ринки, збільшення прибутку на вкладений капітал, екологічна безпека навколишнього середовища, досягнення високих стандартів споживання продукції, соціальних благ для зайнятих у галузі.

Джерела та література

1. Гайдуцький П. І. Про основні засади реформування системи державної підтримки сільського господарства та сільської території. *Економіка АПК*. 2005. № 11. С. 68–72.
2. Мармуль Л. О., Коваль С. В. Організаційно-економічні засади формування та розвитку ринку плодоягідної продукції: монографія. Херсон: Айлант, 2008. 160 с.

Мерчук С. – студентка 4-го курсу
 Науковий керівник: д. е. н., проф.
 М. Аверкіна
 Національний університет «Острозька Академія», м. Острог, Україна

Проблеми електронного документообігу на підприємствах

В сучасних умовах цифрової трансформації, підприємства повинні забезпечувати умови ведення електронного документообігу. Використання нових інформаційних технологій підприємствами в руслі управління інформацією дозволяє забезпечити не лише підвищення якості економічної інформації, її точність, об'єктивність, оперативність, а й, як наслідок, збільшує можливість прийняття своєчасного управлінського рішення. Ведення електронного документообігу уможливить підвищення рівня продуктивності праці працівників, сприятиме зменшенню часу оброблення документу та вивільненню часу працівників. Переваги автоматизованої технології роботи з документами представлено в табл. 1.

Таблиця 1

Переваги автоматизованої технології роботи з документами [3, 234]

Робота з паперовими документами (традиційна технологія)	Робота з електронними документами (автоматизована технологія)
1	2
Близько 15 % усіх документів безповоротно втрачаються	Зростання продуктивності праці працівників складає 25–50 %
До 30 % робочого часу працівників витрачається на пошук необхідних матеріалів	Час обробки одного документа зменшується більше, ніж на 75 %
Усього 8 % від затрат часу на роботу з документом витрачається на роботу над його змістом	Вивільняється до 65% часу на роботу саме над змістом документа, а не на рутинні операції введення, сортування, розмноження, маршрутизації документу